

BÓDIS ATTILA

Megtűröm

csak a cigaretta fényét tűröm meg szobámban
semmi más fényt nem szeretek
csak egyetlen hangot tűrök meg a zongorán
semmilyen akkordot semmilyen melódiát
csak a kedvesem szuszogását tűröm meg filmzenének az
álomtalan álmomban
csak a lábujjaim idegrángását tűröm meg
más mozgást ki nem állhatok ezen az
organikus mechanikán
csak egyetlen ecsetvonást a bekeretezett vásznon
csak egyetlen filmkockát a moziban
csak egyetlen agyagdarabot a szobortalapzaton
csak egyetlen figurát a sakktáblán
csak egyetlen levelet a fán
csak egyetlen zebracsíkot a két járda között
és csak egyetlen de igazán egyetlen érintést az
arcomon csak ennyit tűrök meg
szerettem én valaha más embereket
megtűrtem őket és ők is engem de
ez nem szeretet
megtűröm a rossz memóriát pedig a
kedvesem minden szavára emlékezni akarok
megtűröm a rossz hallást pedig
minden hangot hallani akarok
megtűröm a rossz mozgáskoordinációt pedig
rocksztárként akarok pózolni
megtűröm a bolond és nagyképű szavakat pedig
alázatos bölcs akarok lenni
megtűrök én mindent de
azt nem ha bántják akit szeretek
itt szuszogsz mellettem a lámpafényben miközben
Mozart zongorázik
a kezem a hajadat simogatja a falainkról avantgárd és
absztrakt festmények leskelődnek szemérmetlenül

bekapcsolva hagytam a laptopon a Teljes napfogyatkozást
szoborszerű ahogy a lélegzet mozgatja a tested félbehagyott
sakkparti a kisasztalon kinn a szél csutakolja a faleveleket
a zebrán átszalad egy hontalan szakállas
minden csíkra nagyot köpve nem emlékszem semmire és
a jövő mindig távolabbi mint amekkorát lépni tudok
csak azt tudom hogy bántottak Téged és a jelen
fegyvereivel fogom megbosszulni
a színpadon magabiztos testtartással vallok majd
csöndesen és illedelmesen és hallani fogom hogy az
ítélet jogerős és ha nem hajtják végre akkor azt a
bizonyos mérleget nyugodtan eladhatják a zberbe vasnak

Kiürült

A huszadik század teljesen kiürült
a nagyok behaltak a jazzbe és a rockba
eszmék porrá lett romjai közt
királyok és tanácsosaik csontjai porladnak
a költők gyufaszálélete beleveszett a
túláságosan is mérhető csendbe

zajos volt a huszadik század
az agitátorok templomtornyokból kiabálták a
a relativitáselmélet képletét
vörössé kopott ruhák és fegyverek
meneteltek a dzsungelben
furcsa csillagok és keresztek
zuhantak mások ép elméjére hogy az
őrület megnyomorította őket több generációra előre
a zene káoszában léteztek és savas szerelemben úsztak a
szeretet modern prédikátorai
a terrormessziások egy szót sem szóltak lelkük
átsuhant egy másik dimenzióba mások sikolyával
festmények fröcsögték neonszemekbe látomásaitak
a színházi szerepek fellázadtak minden és mindenki ellen
magányos szakállas törvényen kívüliek analizálták a
társadalmi konvenciókat majd

összetörve azokat új pirulavallásokat hoztak létre
ennek a századnak a vérkönyvein átsütött a vért izzadt nap
és a vérszivárvány megtermékenyítette a fekete humort és
minden művészet tudomány és hit múzsáit

de végül letelt a száz év közös fegyház
az ész munkatáborai kiürültek
a szépség gyárkérményei nem pöfékelnek
az Isten csak egy a sok ezer választható hobbi közül
kié lett vajon a győzelem
egyáltalán győztünk-e azzal hogy legyűrtük az időt
vagy az idő gyűrt le minket

talán nem is az idő ürült ki hanem mi

Láttam

láttam mindent amit Isten alkotott
és azt is amit nem Ő
én láttam a paradicsomot
szívem te paradicsomot max a pizzán láttál

láttam a levélviharba vesző sportkocsikat
a napraforgók tömegnyomorát ahogy
beleegyezésüknek adnak néma hangot a
nappal temetésén
szívem temesd el magad te koporsó
te tífusz te temető

láttam a szemed zöldes dáriusz
sőt a zöldet alkotó sárga és kék
is külön gyöngyözik ott
szívem ez barna mint a szar

láttam nincs rossz hadsereg
csak rossz hadvezér
szívem nincs rossz pina
csak rossz fasz

a büntudat börtöne

aszimmetrikus angyalok hozzák el a megbocsátást
a félelem és a gyűlölet hatásos párosa legyűrt minket
ezer sötét utca és ezer sötét alak
nem vagyok képes elhordozni a terhet
megszabadítom magunkat minden erőszaktól
de ehhez erőszakhoz kell nyúlnom
ki lesz közülünk a rossz fa aki jó gyümölcsöt terem
talán megérjük hogy elvisznek a szeretet hullámai
a túlsó partra fájdalom nélkül

Barátnők a műhelyben, fotó, 2014

